"मीठे बच्चे- बाबालाई प्रेमले याद गरिराख, सधैं श्रीमतमा चल, पढाइमा पूरा ध्यान देऊ तब तिमीलाई सबैले सम्मान दिनेछन् ।"

प्रश्न : अतीन्द्रिय सुखको अनुभव कुन बच्चाहरूलाई हुन सक्छ ?

उत्तर : १-जो देही-अभिमानी छन् । यसको लागि कसैसँग कुरा गर्दा वा सम्झाउँदा सम्झ म आत्मा भाइसँग कुरा गर्दैछु । भाइ-भाइको दृष्टि पक्का गर्नाले देही-अभिमानी बन्दै जानेछौ । २-जसलाई हामी भगवान्का विद्यार्थी हौं भन्ने नशा रहन्छ उसलाई नै अतीन्द्रिय सुखको अनुभव हुनेछ ।

गीत : कौन आया मेरे मन के द्वारे ....

ओम् शान्ति । बाबा बसेर, बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । अरू कुनै संस्थामा यस्तो भनिदैन, बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरू जान्दछन्– अवश्य सबै बच्चाहरूका बाबा एउटै हुनुहुन्छ । सबै भाइ-भाइ हुन् । उहाँ बाबाबाट अवश्य बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्छ । चक्रमा पनि तिमी राम्ररी सम्झाउन सक्छौ यो हो संगम जबकि यहाँ मुक्ति र जीवनमुक्ति मिल्छ । तिमी बच्चाहरू जीवनमुक्तिमा गयौ भने बाँकी सबै मुक्तिमा जानेछन् । सद्गतिदाता मुक्तिदाता (लिबरेटर), पथप्रदर्शक (गाइड) उहाँलाई नै भनिन्छ । रावण राज्यमा कति धेरै मनुष्य छन् । रामराज्यमा एउटै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो । उनीहरूलाई आर्य भनिन्छ । आर्य सुध्रेकालाई अनआर्य नसुध्रेकाहरूलाई भनिन्छ । यसको अर्थ पनि कसैले जान्दैनन्– सुध्रेकाबाट नसुध्रेका कसरी बने ? आर्य कुनै धर्म थिएन । सुध्रेका यी देवी-देवताहरू थिए फेरि ८४ जन्मपछि नसुध्रेका बन्छन् । जो उच्चभन्दा उच्च पूज्य थिए तिनै पुजारी बने । 'हम सो' को अर्थ पनि बाबा सम्झाउनुहुन्छ । सिँढीद्वारा सम्झाउनु पनि धेरै राम्रो हुन्छ । यस्तो होइन– आत्मा सो परमात्मा, परमात्मा सो आत्मा । होइन । यो त विराट् नाटक हो । तिमी जान्दछौ– हामी नै पूज्य थियौं फेरि पुजारी बन्यौं अर्थात् हम सो देवता फेरि सो क्षत्रिय... बन्छन् । सिँढी त अवश्य उत्रिन्छन् हैन, यो पनि हिसाब छ, ८४ जन्म कसले लिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ– तिमी आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले तिमीलाई बताउँछु । यो चक्र हो, त्यसमा हामी नै देवता, क्षत्रिय आदि बन्छौं । २१ जन्म त प्रसिद्ध (नामीग्रामी) छ । मनुष्यले त यी कुराहरूलाई जान्दै जान्दैनन्, तमोप्रधान छन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई नै सारा ज्ञान मिल्छ तर सम्झन्छन् कोही कोहीले मुस्किलले । त्यसैले भनिन्छ करोडौंमा थोरैले आएर ज्ञान लिनेछन् र देवता धर्मका बन्नेछन् । यसमा आश्चर्य मान्नुपर्दैन । चक्रमा सम्झाउन सहज छ । त्यो सत्ययुग, यो कलियुग.. किनकि सत्ययुगमा हुन्छन् नै धेरै कम । बृक्ष सानो हुन्छ फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । यस वृक्षका विषयमा कसैलाई थाहा छैन । अनि ब्रह्माको कुरा पनि मुस्किलले सम्झन्छन् । भन, ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण त अवश्य चाहिन्छ हैन ? यी गोद लिइएका (एडप्टेड) बच्चाहरू हुन् । ती ब्राह्मण हुन् कोख वंशावली, यी ब्राह्मण हुन् मुख वंशावली । यो हो पराइ रावण राज्य । बाबाले आएर रामराज्य स्थापना गर्नुपर्ने हुन्छ, त्यसैले कसैमा त प्रवेश गर्नुहुन्छ होला नि । हेर, यिनी यो वृक्षको एकदम अन्त्यमा उभिएका छन् । यस वृक्षको जीर्ण अवस्था छ । बाबा भन्नुहुन्छ– म धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा प्रवेश गर्छु । यो अन्तिम ८४ औं जन्म हो । तपस्या गरिरहेका छन् । हामी यिनलाई भगवान् भन्दैनौ । दुनियाँवालाले त भगवान्लाई सर्वव्यापी भनेर ढुङ्गा-मुढामा हुनुहुन्छ भनिदिएका छन् । यसैले आफू पनि पूरा पत्थर बनेका छन् । देवताहरूको त कुरै बेग्लै छ । अब तिमी पढेर यो पद पाउँछौ, कति उच्च पढाइ छ । यी देवताहरूलाई भगवान्-भगवती पनि भनिन्छ किनकि पवित्र छन् र स्वयम् भगवान्द्वारा नै यस धर्मको स्थापना भएको छ । त्यसैले अवश्य भगवान्-भगवती हुनुपर्छ । तर तिनलाई भनिन्छ महारानी-महाराजा । बाँकी श्री लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान्-भगवती भन्नु पनि अन्धश्रद्धा हो किनकि भगवान् त एउटै हुनुहुन्छ नि । तिमी शिव र शंकरलाई पनि बेग्लै गरेर बताउँछौ । यस बारेमा उनीहरू भन्छन्– यिनीहरूले देवताहरूलाई पनि उडाइदिन्छन् । तिम्रो बुद्धिमा त सारा चक्र छ । तर जो महारथी छन्, तिनैले राम्रोसँग सम्झाउन सक्छन् । धेरै छन् जो सुन्न त सुन्छन् तर बुद्धिमा अडिन सक्दैन । त्यसैले ती के बन्नेछन् ? पाई-पैसाका दास-दासी बन्नेछन् । पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार हुनेछ तर त्यस समयमा केही पनि गर्न सक्दैनौ । समय पूरा भइसक्यो फेरि के

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

गर्न सक्छन् ? यसैले बाबा सावधान गराइरहनुहुन्छ । तर सबै उँचा चढून् वा उच्च पद पाऊन् यो हुन सक्दैन । भाँडो (बर्तन) सफा छैन, बुद्धिमा फोहर-मैला भरिएको छ । यसमा पुरुषार्थ धेरै राम्रो चाहिन्छ । चित्रहरूमा सम्झाउन धेरै अभ्यास गर्नुपर्छ । नत्र भने पछाडि गएर पछुताउनु पर्नेछ । यो आत्मालाई भोजन (फुड) मिलिरहेको छ । यो त सबैलाई सम्झाउनुपर्ने कुरा हुन् । डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन । ठूला-ठूला स्थानमा प्रदर्शनी, संग्रहालय भएमा नाम हुनेछ । बाबाले भन्नुभएको थियो सबैबाट– आफ्नो विचार (ओपिनियन) लेखाऊ अनि त्यो पनि छपाउनुपर्छ । बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्नु छ । यसमा जाँच पनि धेरै गर्नुपर्छ, सम्झनेवाला हुन् वा होइनन् । त्यो हो नयाँ दुनियाँ, यो हो पुरानो दुनियाँ । यो त कसैले पनि बुझ्न सक्छन्, केवल समय लामो गरिदिएका छन्, त्यसैले मनुष्य अलमलमा परेका छन् । पहिला-पहिला बाबाको परिचय दिनु छ । जो देही-अभिमानी भएर रहन्छन्, अतीन्द्रिय सुख उनलाई नै रहन सक्छ । केवल भाषणबाट काम हुन सक्दैन । जब भाषण गर्छौ त्यतिबेला पनि सम्झिनुपर्छ– म आत्माले भाइ-भाइलाई सम्झाउँदै छु । आत्म-अभिमानी बन्नु, यसमा बडो मेहनत चाहिन्छ । तर बच्चाहरू घरी-घरी भुल्छन् । बाबा नै आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । गायन पनि छ– आत्मा परमात्मा अलग रहे.... यसको अर्थ पनि तिमीले नै जान्न सक्छौ । जो महारथी छन् उनले आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्ने धेरै अभ्यास गर्नु छ, तब त आफूलाई शक्तिशाली सम्झिनेछन् । जो आफूलाई आत्मा नै सम्झिदैनन् उनीहरूले के धारणा गर्छन् ! यादबाट नै तिमीमा तीक्ष्णता (जौहर) भरिनेछ । ज्ञानलाई बल भनिदैन । योगबल भनिन्छ । योगबलबाट नै तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ । अब तिमीले धेरैलाई आफू समान बनाउनु छ । जबसम्म धेरैलाई आफूसमान बनाउँदैनौ तबसम्म विनाश हुन सक्दैन । ठूलो लडाई हुन लागे पनि फेरि बन्द भइहाल्छ । अहिले त धेरैसँग बमहरू छन्, तर ती राख्ने चीज त होइनन् । पुरानो दुनियाँको विनाश र एक आदि सनातन धर्मको स्थापना हुनु छ अवश्य । केही समयपछि सबैले भन्नेछन् अवश्य यो त्यही महाभारत लडाई हो । भगवान् पनि अवश्य हुनुहुन्छ । जब तिम्रो पासमा धेरै व्यक्ति आउँछन् तब सबैले मान्न थाल्नेछन्, भन्नेछन्– यिनीहरूको त वृद्धि भइरहेको छ, यिनमा धेरै शक्ति (माइट) छ । तिमी जति यादमा रहन्छौ त्यति तिमीमा तागत भरिनेछ । बाबाको यादबाट नै तिमी अरूलाई लाइट दिन्छौ । यी दादाले (ब्रह्माले) पनि भन्छन्– मभन्दा पनि यी बच्चाहरूले धेरै सेवा गर्छन् । अहिले थोरै समय छ । योगमा यथार्थ रूपले कोही रहन सक्दैनन् । स्वयम् पनि अनुभव गर्छन् योगमा हामी कम छौं । यसैले राम्ररी तीर लाग्दैन । भगवान्ले कुमारीहरूमा ज्ञान बाण भर्नुहुन्छ । तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार, ब्रह्माकुमारीहरू हौ नि । यी हुन् ब्रह्मा । तिमी हौ गोद लिइएका (एडप्टेड) बच्चाहरू । रचयिता त एउटै हुनुहुन्छ, अरू सबै पढिरहेका छन् । त्यसमा यी ब्रह्मा पनि आए । त्यसैले यी रचना भए नि । तिमी देवता बन्नेवाला हौ । दैवी गुण धारण गरिरहेका छौ । कहीँ-कहीँ दुवै पाङ्ग्रा चल्न सक्दैनन्, मानौं बालुवामा उभिएका छन् । बाबा नाम लिनुहुन्न । सम्झनुपर्छ बाबा सत्य भन्नुहुन्छ । बच्चाहरूले पनि एक अर्काको स्वभाव जान्न सक्छन्, जसको आपसमा काम भइरहन्छ ।

बच्चाहरू सम्झन्छन्– हामी नै मुकुटधारी (शिरताज) थियौं । अब फेरि बनिरहेका छौं । पहिला तिमीले कसैलाई सम्झाउँदा मान्नको लागि तयार हुँदैनथे । फेरि बिस्तार-बिस्तारै सम्झन्छन्, यसमा बुद्धि धेरै चाहिन्छ । आत्मामा बुद्धि छ । आत्मा सत्, चित्, आनन्द स्वरूप छ । अब तिमी बच्चाहरूलाई देही-अभिमानी बनाइन्छ । जबसम्म बाबा आउनुहुन्न तबसम्म कोही पनि देही-अभिमानी बन्न सक्दैनन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ आत्म-अभिमानी भव । म एकलाई (मामेकम्) याद गऱ्यौ भने मबाट शक्ति मिल्नेछ । यो धर्म धेरै तागतवाला छ । सारा विश्वमाथि राज्य गरिन्छ, कम कुरा हो र ? तिमीलाई तागत मिल्छ बाबासँग योग लगाउनाले । यो हो नयाँ कुरा, जुन राम्ररी सम्झाउनुपर्ने हुन्छ । आत्माहरूका बेहदका बाबा उहाँ नै हुनुहुन्छ । उहाँ नै नयाँ दुनियाँका रचयिता हुनुहुन्छ । त्यसैले शिवको कर्तव्यलाई सम्झाऊ– उहाँ आएर के गर्नुहुन्छ ? कृष्णजयन्ती र शिवजयन्ती दुवै मनाउँछन् । अब दुवैमा ठूलो कुन हो ? उच्चभन्दा उच्च निराकार । उहाँले के गर्नुभयो जसकारण शिवजयन्ती मनाइन्छ ? कृष्णले के गरे ? लेखिएको छ– परमपिता परमात्मा साधारण वृद्ध तनमा आएर स्थापन गर्नुहुन्छ । अनेक प्रकारका मत-मतान्तरहरू छन् । श्रीमत त एउटै छ, जसबाट तिमी श्रेष्ठ

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)

बन्छौ । मानव मतबाट श्रेष्ठ कसरी बन्न सक्छौ ? यो ईश्वरीय मत जुन तिमीलाई एकै पटक संगममा मिल्छ । देवताहरूले त मत दिदैनन् । मनुष्यबाट देवता बने, बस् पुगिहाल्यो । त्यहाँ गुरु आदि पनि बनाउँदैनन् । यहाँ मनुष्यले गुरुको मत लिन्छन् । त्यसैले युक्तिले सम्झाउनु छ– हामी हौं राजयोगी । हठयोगीले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन् । ती हुन् नै निवृत्ति मार्गवाला । तीर्थहरूमा त प्रवृत्ति मार्गहरू नै जानु छ ।

तिमी बच्चाहरूले कुनै पनि कुरामा अलमलिनु हुँदैन । यो ड्रामा बनीबनाऊ हो, जुन दोहोरिइरहन्छ । तिम्रो सेवा पनि कल्प पहिले झैं हुन्छ । ड्रामाले नै तिमीलाई पुरुषार्थ गराउँछ । त्यो पनि तिमीले कल्प पहिले जस्तै गर्नेछौ । पुरुषार्थ गर्नेहरूको चालचलनबाट तिमी सम्झन सक्छौ, तब त प्रदर्शनीमा ग्रुप देखेर गाइड दिइन्छ ताकि राम्ररी सम्झाउन सकोस् । पढाउनेवाला बाबाले त राम्ररी जान्नुहुन्छ । कति विशाल बेहदको बुद्धि बनाउनुहुन्छ । तिमीलाई नशा रहनुपर्छ– हामी कसका बच्चा हौं ! भगवान् हामीलाई पढाउनुहुन्छ । कोही पढ्न सक्दैनन् भने भाग्छन् । भगवान् पनि सम्झनुहुन्छ– यो मेरो बच्चा होइन । तिमी देख्छौ– भगवान्का बच्चा पढ्थे फेरि भागे । पछि केही समझमा आयो अनि फेरि पनि पढ्न थाल्छन् । फेरि योगमा राम्ररी रहेमा उच्च पद पाउन सक्छन् । सम्झनेछन्– हामीले समय धेरै व्यर्थ गुमायौं, यस्तो स्कुल छोडिदियौं । अब त अवश्य बाबाबाट वर्सा लिनेछौं । बाबालाई याद गर्दा-गर्दा अथवा बाबा-बाबा भनेर रोमांच खडा हुनुपर्छ । बाबा हामीलाई उँच पद प्राप्त गराउनुहुन्छ । हामी कति भाग्यशाली छौं । घरी-घरी बाबाको याद रहोस्, निर्देशनमा चल्दै रहेमा धेरै उन्नति हुन सक्छ । फेरि उनलाई पनि सबैले धेरै सम्मान दिनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ– पढेकाहरूको अगाडि नपढेकाहरूले भारी बोक्नेछन् । देह-अभिमानीलाई दैवी गुण धारणा हुन सक्दैन । तिम्रो चेहरा फस्टक्लास हुनुपर्छ । भन्दछन्– अतीन्द्रिय सुख उनीहरूसँग सोध जसलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ । कति पढाइमा ध्यान दिनुपर्छ अनि श्रीमतमा चल्नुपर्छ । तिम्रो योगको तागतबाट विश्व पनि पवित्र बन्नेछ । तिमीले योगबाट विश्वलाई पवित्र बनाउँछौ । कमाल छ । गोवर्धन पहाडलाई औंलामा उठाउनु छ । यस छी-छी दुनियाँलाई जसले पवित्र बनाए– त्यो उनीहरूको निशानी हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

१) सत्य ज्ञानलाई बुद्धिमा धारण गर्नको लागि बुद्धिरूपी वर्तनलाई सफा स्वच्छ बनाउनु छ । व्यर्थ कुरालाई बुद्धिबाट निकाल्नुपर्छ ।

२) दैवी गुणको धारणा र पढाइमा पूरा ध्यान दिएर अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नु छ । सधैं यसै नशामा रहनु छ– हामी भगवान्का बच्चा हौं, उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ ।

वरदान : पुरानो देह वा दुनियाँका सबै आकर्षणहरूबाट सहज र सदा दूर रहनेवाला राजऋषि भव

राजऋषि अर्थात् एकातर्फ सर्व प्राप्तिको अधिकारको नशा र अर्कोतर्फ बेहदको वैराग्यको अलौकिक नशा । वर्तमान समयमा यी दुवै अभ्यासलाई बढाउँदै जाऊ । वैराग्य अर्थात् किनारा होइन । सर्व प्राप्ति भएर पनि हदको आकर्षणले मन बुद्धिलाई आकर्षणमा नल्याओस् । संकल्प मात्र पनि अधीनता नहोस्– यसलाई भनिन्छ राजऋषि अर्थात् बेहदको वैरागी । यो पुरानो देह वा देहको पुरानो दुनियाँ, व्यक्त भाव, वैभवहरूको भाव– यी सबै आकर्षणबाट सदा र सहज टाढा रहनेवाला ।

स्लोगन : विज्ञानका (साइन्सका) साधनहरूलाई प्रयोग गर तर आफ्नो जीवनको आधार नबनाऊ ।

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (http://www.novapdf.com/)